Ρόμπερτ Φίσερ, "Ο ιππότης με την σκουριασμένη πανοπλία", εκδόσεις "Opera", 2011

Δευτέρα, 02 Απρίλιος 2012 22:23

Είναι άραγε απαραίτητες οι πανοπλίες εκτός από τις περιπτώσεις εκείνες που ο άνθρωπος θέλει να καλυφθεί απέναντι σε έναν μεγάλο φόβο ή σε μια μεγάλη αδυναμία του;

Η Ιπποσύνη έχει σημαδέψει θετικά και αρνητικά ένα μεγάλο μέρος της ιστορίας του Δυτικού κόσμου που καλύπτει περίπου 10 αιώνες. Μια περίοδο που χρειάζονταν οι σιδερόφρακτοι ιππότες για να παλέψουν με πραγματικούς και φανταστικούς κινδύνους. Το ιδεώδες που αρχικά κρυβόταν κάτω από την πανοπλία σταδιακά ξεχάστηκε και έμεινε η πανοπλία να σκεπάζει την ιδέα του πολέμου και της κατάκτησης που σαν αποτέλεσμα είχαν ένα κόσμο λαβωμένο, ματωμένο, πονεμένο να τρομάζει στην θέα της πανοπλίας καθώς δεν γνωρίζει αν κρύβει τον φίλο ή τον εχθρό. Σε αυτό τον πληγωμένο κόσμο, μάλλον, δεν είναι απαραίτητες πια οι πανοπλίες, αλλά είναι αναγκαίο το φιλικό και θεραπευτικό άγγιγμα του χεριού της Αγάπης. Βρισκόμαστε πια σε μια εποχή που ενώ το νόημα της ζωής παραμένει σταθερό, όπως και πριν από 2000 χρόνια, στην Αγάπη, πρέπει ο άνθρωπος να αλλάξει την αντιμετώπιση και τον τρόπο αναζήτησης και βιώματος του νοήματος της ζωής.

Μια άποψη μάς δίνει ο Ρόμπερτ Φίσερ στο βιβλίο του: *Ο ιππότης με την σκουριασμένη πανοπλία*.